

1. Stručkiot festival e povekje od edna poetska tradicija. Toj na određen način go odražava interesot što postoi vo našata zemja kon poezijata, a se poevidentno se zgolemuva i vo stranstvo.

2. 21. 80
siot poetski zbor go red poseben ispit. Ne-oetskite tekstovi i reče i prvenstveno - ja so koi toj se ostva-

se pobaraat pričinite i pa i otvoreni somnevanja

1. My „Cirpunktuv fečubon“

zdrugo ke se proširat poetskix vrednosti, na na poezijata.

3. Iveruksme

zadajući mi ovaj zadatak s i mesta i navremena, no pogodnost nis je razredot na ovakva poezijska ložuva edna pokupljatma konceptija i organizacija.

2. Nakonmalo gnostivo sed e to da ak na baranje: baranje da zaboravi, ne smite trosati i interesati se, na svoite specifični i neke spiskovskega sed i nezgoda, da se ne zaboravi, ne zaboravi se zadatak na ovakvost poezije.

Koga velim da moj se zadatak ne pominje i prednosi rezultat, da ne budu ne nizko dobiti i ne da misle da mi se ovo čine ne mogu, da ne budu ne želje da mi se ovo čine ne mogu, da ne budu ne želje da mi se ovo čine ne mogu.

mislam deka nema velike i vrednosti, kako što poezija ili e so napor na napor, označiva i označiva.

Na poezijski problem na ovakvost poezije, ili ako povekje vi se dopaѓa za moderniziranje na našata poezija, tuku problemot e vo тоа како se vrši тоа оsovremenuvanje, односно moderniziranje. За жалење,

1. Struškiot festival e poveќе од една poetska tradicija. Toj на одреден начин го одразува интересот што постои во нашата земја кон поезijata, а се погодно се зголемува и во странство.

Tokmu овој нараснат интерес кон нашиот poetski zbor го става Struškiot festival во posebna položba, пред посебен испит. Неговиот успех зависи не само од квалитетот на poetskite tekstovi и nastapi, туку - а mi se čini дека треба да се реče и првенствено - од основната замисла, fizionomija и организација со кои тој се остварува.

Vo defektите од таков вид треба да се побараат причините за поголема или помала рамнодушност, rezervi, па и отворени сумневиња што мусе упатуваат на Struškiot festival.

Со решавањето на овие проблеми без друго ќе се прошират моќностите за почесна afirmacija на нашите poetskix vrednosti, на се она што навистина представува zbogatuvanje на поезijata.

Idejata за овој Festival е и корисна и на времена, но сегашниот миг во развојот на нашата поезија налоѓува една ~~поканливачка~~ koncepcija и организација.

2. Makedonskata poetska reč е во знак на баранje: баранje на себе, на своите тематски и изразни моќности, на своите специфични а sepak општодостапни бои и соズвуќја, на своето автентичне и суверено место во пределот на современата поезија.

Koga velam во знак на баранje, не mislam дека nema velke poznati i priznati rezultati, дека nema utvrdeni vrednosti, kako што ne mislam дека и се она што се producira како поезија ili e so napor na баранje - дека seto тоа, osven почитувanje на напорот, označiVa и afirmacija.

Ne постои проблем за осовременување, ili ako погодно vi se dopaѓа за moderniziranje на нашата поезија, туку проблемот е во тоа како се vrši тоа осовременување, односно moderniziranje. За жаленje,

ovoj proces često znači i gubenje na sekakva tvorečka individualnost, robuvanje na tugite poetiki, ubivanje na poetot vo sebe.

Vo posledno vreme stanuваат се посимптоматични javnite укаžuvanja на sopstvenите poetski i literaturni залилуги, samofalbite i sebeslavospevite, kako na primer Vlada Uroševik i drugi.

Toa ne e ništo drugo tuku otvoreno priznavanje deka meѓу poezijata i onie za koi što e sozdavana taa poezija postoi nedorazbiranje, pa poetite kako žrtvi na toa nedorazbiranje se čustvuваат предизвикани da zboruваат za sopstvenото značenje.

Vo vrska so ova, zar ne vi se čini deka ne e sosem oportunno da se naveduваат posebni iminja za koi e vrzana afirmacijata na našata poezija. Dotolku poveќе što toa ne ednaš i ne od edna strana e ~~наменити~~ storeno. Но ако sepak i ponatamu insistirate na некои od ovija iminja, eve gi: Slavko Janevski i Radovan Pavlovski, Blaže Koneski i Ante Popovski...

Namerno zedov poeti od razni vozrasti zatoa što ne veruваат vo šablonskata generaciska podelba što uporno ni se sugerira.

3. Prelevot na poezijata e za nene težok, odgovoren i zamrсен процес како što e sozdavanjeto na секoj orginalen tekst. Nekogaš duri i potežok poradi razlikite na jazičnите mediumi i tvorečkite natureli.

Možam so zadovolstvo da rečem deka vo poslednите nekolку godini za ovoj vid tvoreštvo se interesira se poширок krug од нашите poeti i deka opšttestvenite faktori mu posvetuваат se poseriozno vнимање.

4. Veќе реков дека и во странство постојано raste interesot na našata poezija. Na našata javnost i e poznata italijanskata antologija na sovremenata makedonska poezija, sovetskata antologija na jugoslovenskata poezija od XIX. i XX. vek, во која se zastapeni некои od makedonskите poeti, germanskata antologija na sovremenata jugoslovenska poezija.

venska poezija, vo koja,isto tako, učestvuvaat i makedonski poeti, polskata antologija itn. Osven toa oddelni pesni ili zbirkii objaveni se na ruski, ungarski, češki, francuski i drugi jazici.

Nesomnevajќи се во добронамерноста и благородноста на џелбата да му се презентира современата македонска поезија на странскиот читател, ми се чини дека составуваќите не ретко станувалеplen на sopstvenata добронамерност и благородност за smetka на eden podsleden kriterium i pokritičen zafat во нашата поезија.

Освен тоа, презентиранјето на нашата поезија во странство seuше i сoseм ne izleglo od ramkite на slučajноста, incidentноста i пристрасноста.

Posebno me impresionira visokoto mislenje на германскиот составуваč Gotšalk кој изрази спремност да направи антологија на современата македонска поезија. Меѓутоа, по наша вина, оваа спремност uште не е реализирана.